Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul central), Judecător Arhip Alexandru
Dosarul nr. 2ai-134/26
2-23058124-02-2ai-28052026

D E C I Z I E

10 septembrie 2026 municipiul Chișinău

Completul specializat în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

examinând, în procedură scrisă, apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 23 martie 2026, adoptată la cererea înaintată de Serviciul Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului SRL „Rivamob Perfect” în procedura simplificată a falimentului, în persona lui Șaran Igor,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

În procedura Judecătoriei Chișinău (sediul central) se află spre examinare cauza de insolvabilitate intentată față de SRL „Rivamob Perfect”, în procedura simplificată a falimentului.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 22 iunie 2023 s-a constatat insolvabilitatea SRL „Rivamob Perfect”, s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea societății, desemnând în calitate de lichidator administratorul autorizat Bostan Tatiana, deținătoarea autorizației nr. 18 din 14 ianuarie 2015, eliberată de Ministerul Justiției.

La 20 iunie 2025, Serviciul Fiscal de Stat a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Șaran Igor privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL „Rivamob Perfect”.

În motivarea cererii, Serviciul Fiscal de Stat a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 22 iunie 2023, s-a constatat insolvabilitatea SRL „Rivamob Perfect” și s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului, fiind desemnată în calitate de lichidator al insolvabilității Tatiana Bostan. În cadrul

ședinței de validare a creanțelor au fost validate creanțele Serviciului Fiscal de Stat în sumă totală de 275480,50 lei, dintre care 159 664,40 lei creanțe chirografare de rangul III, reprezentând plăți de bază, și 115 816,10 lei creanțe chirografare de rangul VI, reprezentând majorări de întârziere și amenzi. Obligațiile fiscale s-au format pentru perioada de activitate a debitorului anterioară intentării procesului de insolvabilitate, în baza dărilor de seamă prezentate de debitor, precum și în baza deciziei asupra cazului de încălcare a legislației nr. 772/2439 din 14 august 2023, acestea nefiind achitate de debitor.

Serviciul Fiscal de Stat a indicat că, potrivit informației din Sistemul informațional automatizat al Serviciului Fiscal de Stat, Şaran Igor, a deținut funcția de conducător al SRL „Rivamob Perfect" în perioada 25 noiembrie 2020 – data intentării procesului de insolvabilitate, astfel încât acesta întrunește condițiile prevăzute de art. 247 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității pentru a putea fi atras la răspundere subsidiară.

Un temei invocat de reclamant l-a constituit folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal, faptă prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității. În acest sens, reclamantul a susținut că, în urma controlului fiscal finalizat prin actul de control nr. 5-727491, prelungit pe blanchetele nr. 5-727492 și nr. 3-616043 din 21 iulie 2023, precum și în baza informațiilor comunicate de instituțiile financiare privind rulajele conturilor bancare ale debitorului, pentru perioada 27 noiembrie 2020 – 31 decembrie 2022, la conturile nr. MD***** și nr. MD*****, deschise la BC „Victoriabank" SA, filiala nr. 8 Chișinău, au fost înregistrate mai multe operațiuni.

Astfel, reclamantul a susținut că, la rubrica „împrumut de la fondator", au fost înregistrate intrări de mijloace bănești în sumă de 184 500 lei, însă ulterior a fost restituită suma de 229 000 lei, cu 44 500 lei mai mult decât suma introdusă, diferență pe care a considerat-o nejustificată. Totodată, au fost extrase în numerar, prin ATM și POS terminal în cadrul instituțiilor bancare, mijloace bănești în sumă de 64 754,91 lei, fără indicarea destinației acestora. Reclamantul a susținut că Şaran Igor a participat activ la gestionarea activității societății, fiind beneficiar efectiv al acesteia și persoana care gestiona în ultimă instanță mijloacele bănești obținute din activitatea persoanei juridice.

În continuare, reclamantul a afirmat că retragerea mijloacelor bănești cu destinația „împrumut de la fondator" și „extragerea în numerar a mijloacelor bănești la ATM și POS terminal", în cuantum total indicat de 109 254,91 lei, în perioada 27 noiembrie 2020 – 31 decembrie 2022, nereturnarea acestora, precum și neprezentarea informațiilor privind utilizarea lor reprezentanților Serviciului Fiscal de Stat au cauzat SRL „Rivamob Perfect" un prejudiciu considerabil, pe care reclamantul l-a considerat aflat în legătură cauzală cu generarea stării de insolvabilitate. În consecință, a susținut că mijloacele bănești ale întreprinderii au fost utilizate în interes personal, fiind ascunsă destinația folosirii acestora.

Un alt temei invocat a fost cel prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, referitor la ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile și a documentelor de constituire. Reclamantul a invocat art. 18 alin. (2) lit. a) și art. 34 din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287/2017, potrivit cărora răspunderea pentru ținerea contabilității și raportarea financiară revine conducătorului/administratorului entității cu răspundere limitată, iar persoanele vinovate de încălcarea legii poartă răspundere potrivit legislației. De asemenea, a invocat art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, referitor la obligația contribuabilului de a ține evidența contabilă conform legislației, de a întocmi și prezenta dările de seamă și de a asigura integritatea documentelor de evidență contabilă.

În concret, reclamantul a făcut trimitere la decizia asupra cazului de încălcare a legislației nr. 772/2439 din 14 august 2023, prin care ar fi fost constatate mai multe încălcări, și anume neprezentarea datelor, explicațiilor, informațiilor și documentelor necesare Serviciului Fiscal de Stat, inclusiv a documentelor primare și registrelor contabile; lipsa totală a contabilității pentru perioada 27 noiembrie 2020 – 31 mai 2023; nerespectarea modului de întocmire a declarației cu privire la impozitul pe venit pentru perioada fiscală A/2021; nerespectarea modului de prezentare a declarației cu privire la impozitul pe venit pentru perioada fiscală A/2022; precum și nerespectarea modului de întocmire și prezentare a declarațiilor privind TVA.

Totodată, reclamantul a indicat că, pentru perioadele fiscale A/2021 – A/2022, SRL „Rivamob Perfect” s-ar fi eschivat de la plata TVA la bugetul public național în sumă de 116 444 lei, inclusiv pentru perioada L/03/2021 – 3 207 lei, L/05/2021 – 22 342 lei, L/06/2021 – 8 262 lei, L/07/2021 – 4 968 lei, L/08/2021 – 6 288 lei, L/11/2021 – 30 995 lei, L/12/2021 – 13 468 lei, L/03/2022 – 10 248 lei și L/04/2022 – 12 333 lei. În acest sens, a făcut trimitere la art. 115 alin. (1) și (2) din Codul fiscal, privind obligația subiectului impozabil de a prezenta declarația TVA pentru fiecare perioadă fiscală și de a achita suma TVA până la termenul stabilit pentru prezentarea declarației.

Reclamantul a susținut că ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii și contribuirea la dispariția documentelor contabile constituie fapte ilicite în sensul art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, indiferent dacă acestea îmbracă forma unor infracțiuni, contravenții sau delicte civile. De asemenea, a explicat că o contabilitate fictivă reprezintă o modalitate de sustragere de la executarea obligațiilor fiscale, prin reflectarea în actele contabile a unor cheltuieli care nu au la bază operațiuni reale sau a unor operațiuni fictive, iar completarea dărilor de seamă cu date necorespunzătoare ori neprezentarea acestora ar constitui o denaturare a evidenței, având drept scop sustragerea de la plata sumelor datorate bugetului.

În continuare, reclamantul a invocat art. 181 din Codul fiscal, potrivit căruia persoana cu funcție de răspundere responsabilă de stingerea obligației fiscale a contribuabilului este conducătorul acestuia sau o altă persoană care, în virtutea

obligațiilor de serviciu, era obligată să stingă obligația fiscală în modul și termenele stabilite, aceasta fiind responsabilă de toate obligațiile fiscale ale contribuabilului, indiferent de data apariției lor. În raport cu aceste prevederi, Serviciul Fiscal de Stat a concluzionat că încălcările constatate, comise de administratorul statutar Şaran Igor, constituie temei de atragere la răspundere subsidiară în baza art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității.

Un alt temei invocat de reclamant l-a constituit nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate în termenul prevăzut de art. 14, faptă prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității. În acest sens, reclamantul a menționat că, potrivit art. 14 alin. (1) din Legea insolvabilității, debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul dintre temeiurile prevăzute la art. 10, iar temeiul general de intentare a procesului de insolvabilitate îl constituie incapacitatea de plată. Potrivit art. 14 alin. (3), cererea urma să fie depusă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice de la survenirea temeiurilor relevante.

Reclamantul a explicat că incapacitatea de plată reprezintă, potrivit art. 2 din Legea insolvabilității, situația financiară caracterizată prin incapacitatea debitorului de a-și executa obligațiile pecuniare scadente, inclusiv obligațiile fiscale, aceasta fiind prezumată atunci când debitorul se află în întârziere de plată mai mult de 60 de zile. În opinia reclamantului, persoanele cu funcții de conducere aveau obligația de a depune cererea introductivă în termen de 30 de zile de la survenirea sau existența incapacității de plată.

Cu referire la situația concretă a debitorului, Srviciul fiscal de Stat a indicat că, la 21 aprilie 2023, creditorul SRL „Volta” s-a adresat instanței cu cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Rivamob Perfect”, invocând existența unei datorii în sumă de 51 127,39 lei, întemeiată pe titlul executoriu nr. 2-29762/21 din 15 martie 2022. Anterior, prin notificarea prealabilă din 20 martie 2023, creditorul solicitase achitarea datoriei în termen de 5 zile calendaristice, notificarea fiind recepționată de debitor la 28 martie 2023, însă a rămas fără examinare și răspuns. Din aceste circumstanțe, reclamantul a concluzionat că debitorul se afla în incapacitate de plată începând cu 3 aprilie 2023.

Totodată, reclamantul a menționat că, prin încheierea Judecătoriei Chișinău din 25 aprilie 2023, a fost admisă spre examinare cererea introductivă formulată în interesele SRL „Volta”, fiind instituită perioada de observație și desemnat în calitate de administrator provizoriu administratorul autorizat Tatiana Bostan, autorizația nr. 18 din 14 ianuarie 2015, iar ulterior, prin hotărârea din 22 iunie 2023, s-a constatat insolvabilitatea SRL „Rivamob Perfect” și s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului.

În aceste condiții, reclamantul a susținut că Şaran Igor, în calitate de conducător și factor de decizie al SRL „Rivamob Perfect”, trebuia să cunoască situația economică și juridică a întreprinderii, inclusiv faptul că aceasta se afla în dificultate financiară, și să adopte măsurile corespunzătoare privind depunerea cererii introductive. Potrivit

reclamantului, nedepunerea cererii de către organele de conducere ale debitorului a determinat acumularea restanței față de Bugetul Public Național în sumă totală de 275 480,50 lei, inclusiv penalități și majorări de întârziere.

Serviciul Fiscal de Stat a mai invocat prevederile art. 186 și 187 din Codul civil, referitoare la obligația administratorului de a acționa cu bună-credință, în interesul persoanei juridice și cu nivelul de competență și diligență corespunzător cunoștințelor, competenței și experienței sale, susținând că organele de conducere ale SRL „Rivamob Perfect" se fac responsabile de un management defectuos și de acumularea unui pasiv considerabil în detrimentul creditorilor.

În final, Serviciul Fiscal de Stat a susținut că în speță sunt întrunite condițiile pentru atragerea la răspundere subsidiară, respectiv existența prejudiciului, comiterea faptelor ilicite, existența legăturii de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu și vinovăția persoanei a cărei răspundere se solicită. Reclamantul a invocat și prevederile art. 117 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă privind probele în cauzele civile și a susținut că existența cel puțin a unui indice dintre temeiurile independente de atragere la răspundere subsidiară ar constitui, în opinia sa, temei suficient pentru angajarea răspunderii.

Având în vedere că SRL „Rivamob Perfect" nu dispune de debitori, bunuri mobile sau imobile ori alte mijloace bănești care ar putea fi îndreptate spre stingerea creanțelor creditorilor, reclamantul a solicitat atragerea la răspundere subsidiară a administratorului statutar Şaran Igor și încasarea de la acesta, în contul masei debitoare, a creanței validate și nestinse a Serviciului Fiscal de Stat în sumă totală de 275 480,50 lei, inclusiv 159 664,40 lei – creanță chirografară de rangul III și 115 816,10 lei – creanță chirografară de rangul VI.

În materie de drept, Serviciul Fiscal de Stat și-a întemeiat cererea de chemare în judecată în baza prevederilor art. 4, 5, 27 alin. (4), 247, 248 alin. (1) lit. a), e) şi h), 249 din Legea insolvabilității, art. 166, 167 din Codul de procedură civilă.

Soluția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 23 martie 2026, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Serviciul Fiscal de Stat împotriva lui Șaran Igor cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale SRL „Rivamob Perfect".

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul față de soluția primei instanțe, la 25 martie 2026, Serviciul Fiscal de Stat a declarat apel, solicitând casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 23 martie 2026, și emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă cererea privind atragerea la răspundere subsidiară în persoana lui Șaran Igor.

La 8 iunie 2026, Serviciul Fiscal de Stat a prezentat instanței de apel motivarea apelului.

În motivarea cererii de apel, apelantul a reiterat, în esență, motivele de fapt și temeiurile de drept invocate anterior în cererea de chemare în judecată.

Suplimentar, Serviciul Fiscal de Stat a indicat că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 22 iunie 2023 a fost intentat procesul de insolvabilitate în privința SRL „Rivamob Perfect", iar potrivit tabelului definitiv al creanțelor, Serviciul Fiscal de Stat deține o creanță validată în sumă totală de 275 480,50 lei, dintre care 159 664,40 lei constituie creanțe chirografare de rangul III, reprezentând plăți de bază, iar 115 816,10 lei - creanțe chirografare de rangul VI, reprezentând amenzi și majorări de întârziere.

Apelantul a susținut că instanța de fond a interpretat și apreciat fragmentar probele administrate, fără a examina circumstanțele cauzei în interdependența lor și fără a evalua efectul cumulativ al încălcărilor constatate asupra patrimoniului debitorului și asupra posibilității satisfacerii creanțelor creditorilor. În acest sens, a criticat concluziile instanței potrivit cărora nu ar fi fost demonstrată utilizarea patrimoniului debitorului în interes personal, contrar intereselor societății și creditorilor, nu ar exista legătură de cauzalitate între conduita administratorului și starea de insolvabilitate, iar lipsa evidenței contabile nu ar fi avut impact asupra identificării patrimoniului și satisfacerii creanțelor. Potrivit apelantului, asemenea concluzii contravin materialelor cauzei, întrucât actul de control fiscal, constatările privind lipsa totală a contabilității, determinarea obligațiilor fiscale prin metode indirecte, transferurile și retragerile de numerar nejustificate documentar, precum și imposibilitatea identificării patrimoniului debitorului trebuiau examinate în mod coroborat.

Apelantul a invocat prevederile art. 15 alin. (1), art. 247 și art. 248 din Legea insolvabilității, menționând că membrii organelor de conducere pot răspunde subsidiar în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor și că, în speță, SRL „Rivamob Perfect" nu dispune de bunuri mobile sau imobile în masa debitoare și nici de alte mijloace bănești care ar putea fi îndreptate spre stingerea creanțelor. În opinia apelantului, aceste circumstanțe justifică atragerea la răspundere subsidiară a administratorului statutar Șaran Igor, în temeiul art. 247 și art. 248 din Legea insolvabilității. A susținut, de asemenea, că faptele imputate administratorului nu pot fi analizate separat, deoarece utilizarea netransparentă a patrimoniului, lipsa contabilității și omisiunea depunerii cererii introductive ar fi acționat cumulativ, determinând imposibilitatea identificării patrimoniului societății, acumularea obligațiilor fiscale și agravarea stării de insolvabilitate.

Serviciul Fiscal de Stat, în calitate de temeiuri pentru atragerea la răspundere subsidiară a administratorului statutar Șaran Igor, a invocat prevederile art. 248 alin. (1) lit. a), e) și h) din Legea insolvabilității.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității, apelantul a susținut că instanța de fond a concluzionat în mod eronat că nu au fost probate acțiuni de utilizare a bunurilor sau creditelor debitorului în interes propriu ori în interesul altor persoane. În susținerea acestei critici, a invocat constatările actului de control fiscal nr. 5-727491 din 21 iulie 2023, potrivit căruia pentru perioada 27 noiembrie 2020–31 mai 2023 lipsea contabilitatea, nu au fost prezentate documentele justificative aferente operațiunilor economico-financiare, nu a putut fi verificat circuitul mijloacelor bănești și au fost efectuate transferuri către fondator și retrageri de numerar fără justificare documentară. Apelantul a susținut că imposibilitatea stabilirii destinației finale a sumelor retrase nu înlătură răspunderea administratorului, ci constituie, în opinia sa, consecința neexecutării obligațiilor legale privind ținerea contabilității și păstrarea documentelor justificative.

În concret, apelantul a indicat că, în perioada 1 ianuarie 2021–31 decembrie 2021, în conturile bancare ale SRL „Rivamob Perfect", deschise la BC „Victoriabank" SA, au fost înregistrate intrări totale de mijloace bănești în sumă de 84 373,69 lei, dintre care 58 371 lei proveneau din încasări comerciale aferente activității economice, 18 500 lei reprezentau mijloace bănești introduse de fondator cu titlu de împrumut, iar 7 102,69 lei constituiau transferuri de pe cont propriu. Totodată, din conturile debitorului au fost dispuse ieșiri de mijloace bănești în sumă totală de 84 283,69 lei, inclusiv 44 500 lei cu destinația „restituirea împrumutului către fondator" și 64 754,91 lei reprezentând extrageri de numerar prin ATM și POS terminal. Pentru perioada 1 ianuarie 2022–31 decembrie 2022, au fost constatate extrageri suplimentare de numerar prin ATM și POS terminal în sumă de 37 415,22 lei. Apelantul a subliniat că administratorul Șaran Igor nu a prezentat contracte de împrumut, acte adiționale, documente contabile primare, ordine de plată, acte de verificare reciprocă, calcule ale dobânzilor sau alte înscrisuri care să confirme existența unei obligații reale și exigibile a societății față de fondator în cuantum de 44 500 lei.

Serviciul Fiscal de Stat a mai indicat că, pentru anul 2022, au fost identificate transferuri suplimentare către fondator în sumă de 80 500 lei și extrageri de numerar în sumă de 37 415,22 lei, pentru care, de asemenea, nu au fost prezentate documente privind temeiul juridic și destinația economică. În opinia sa, transferurile repetate către fondator și extragerile de numerar, coroborate cu lipsa contabilității și a documentelor justificative, demonstrează diminuarea patrimoniului debitorului în detrimentul creditorilor. În final, apelantul a cuantificat transferurile către fondator la suma totală de 125 000 lei, iar extragerile de numerar la suma totală de 102 170,13 lei, susținând că acestea au fost efectuate fără documente care să confirme temeiul juridic și destinația economică și că astfel sunt întrunite elementele prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității.

Cu privire la temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. e), apelantul a susținut că instanța de fond a apreciat greșit lipsa contabilității drept simple deficiențe contabile,

deși, în realitate, administratorul nu ar fi asigurat existența unei evidențe contabile care să permită verificarea activității economico-financiare și identificarea patrimoniului debitorului. A invocat din nou lipsa totală a contabilității pentru perioada 27 noiembrie 2020–31 mai 2023, neprezentarea documentelor primare și a registrelor contabile obligatorii, imposibilitatea verificării operațiunilor economico-financiare și imposibilitatea stabilirii situației patrimoniale reale a debitorului. Apelantul a făcut referire la art. 18 alin. (2) lit. a), art. 17 alin. (1) și art. 34 din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15 decembrie 2017, precum și la art. 72 alin. (4) din Legea nr. 135 din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată și art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, prin care sunt stabilite obligațiile conducătorului și ale administratorului privind organizarea și ținerea contabilității, păstrarea documentelor și evidența fiscală.

În continuare, apelantul a invocat actul de control fiscal nr. 5-727491 din 21 iulie 2023 și decizia asupra cazului de încălcare a legislației fiscale nr. 772/2439 din 14 august 2023, care ar confirma că în perioada 27 noiembrie 2020–31 mai 2023 administratorul nu a asigurat ținerea contabilității și nu a prezentat documentele primare, registrele contabile și alte documente obligatorii. Totodată, au fost constatate încălcări privind evidența, întocmirea și prezentarea declarațiilor fiscale pentru perioadele A/2021 și A/2022, precum și a dărilor de seamă privind TVA. Apelantul a susținut că organul fiscal nu a putut efectua inventarierea facturilor fiscale seria YF nr. 4392281–4392300 din 10 mai 2022, tocmai din cauza lipsei contabilității și a documentelor aferente. În aceste condiții, obligațiile fiscale au fost determinate prin metode și surse indirecte, în temeiul art. 189 alin. (2) și art. 225 din Codul fiscal.

Serviciul fiscal de Stat a mai menționat că, pentru perioadele fiscale A/2021–A/2022, organul fiscal a identificat venituri nedeclarate în sumă totală de 626 413 lei, iar ca urmare a neînregistrării și nedeclarării corespunzătoare a operațiunilor economice au fost stabilite obligații suplimentare privind TVA în sumă totală de 116 444 lei, inclusiv 3 207 lei pentru perioada L/03/2021, 8 262 lei pentru L/06/2021, 4 968 lei pentru L/07/2021, 6 288 lei pentru L/08/2021, 30 995 lei pentru L/11/2021, 13 468 lei pentru L/12/2021, 4 333 lei pentru L/02/2022, 10 248 lei pentru L/03/2022 și 12 333 lei pentru L/04/2022. Potrivit apelantului, aceste date confirmă că activitatea economico-financiară a societății nu era reflectată complet și veridic în evidența contabilă și fiscală

În ceea ce privește temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, apelantul a susținut că instanța de fond a apreciat greșit că nu ar fi fost demonstrată obligația administratorului de a depune cererea introductivă și nici raportul de cauzalitate dintre neexecutarea acestei obligații și agravarea stării de insolvabilitate.

A indicat că, potrivit informațiilor din Sistemul Informațional al Serviciului Fiscal de Stat și actului de control fiscal, incapacitatea de plată a debitorului survenise cu mult înainte de intentarea procesului de insolvabilitate, iar administratorul Șaran

Igor nu și-a executat obligația prevăzută de art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității de a depune cererea introductivă în termen de 30 de zile calendaristice de la survenirea temeiurilor prevăzute de lege. În opinia apelantului, continuarea activității societății după survenirea incapacității de plată a permis acumularea unor obligații suplimentare, ceea ce confirmă legătura de cauzalitate dintre inacțiunea administratorului și agravarea stării de insolvabilitate.

În acest context, apelantul a indicat că analiza contului curent detaliat pentru perioada A/2020-A/2023 a relevat că în A/2021 SRL „Rivamob Perfect" a acumulat restanțe la primele de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă de 5 074,51 lei. La 16 noiembrie 2021, debitorul a achitat parțial 2 600 lei, rămânând neachitată suma de 2 474,51 lei, iar ulterior, la 1 martie 2023, a fost efectuată o plată suplimentară de numai 109,96 lei. Apelantul a susținut că menținerea restanței pentru o perioadă mai mare de 60 de zile determină prezumția incapacității de plată, astfel încât aceasta s-ar fi manifestat cel târziu în luna decembrie 2021. De asemenea, a invocat neachitarea creanței creditorului SRL „Volta", constatată prin titlu executoriu din 15 martie 2022, precum și faptul că procedura de insolvabilitate a fost intentată exclusiv la cererea acestui creditor, depusă la 25 aprilie 2023. Prin urmare, apelantul a considerat că, cel târziu începând cu luna ianuarie 2022, după expirarea termenului prevăzut de art. 14 alin. (3), administratorul era obligat să depună cererea introductivă.

Apelantul a mai susținut că pentru aplicarea temeiului prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. h) nu ar fi necesară stabilirea cu exactitate a unei date calendaristice a survenirii incapacității de plată, fiind suficientă demonstrarea existenței unor obligații pecuniare scadente neachitate mai mult de 60 de zile. Totodată, a indicat că, după expirarea termenului în care administratorul trebuia să depună cererea introductivă, activitatea societății a continuat, fiind generate obligații fiscale suplimentare. În acest sens, actul de control fiscal nr. 5-727491 din 21 iulie 2023 a stabilit venituri nedeclarate în sumă de 626 413 lei și obligații suplimentare privind TVA în sumă de 116 444 lei, ceea ce, în opinia apelantului, demonstrează majorarea pasivului debitorului ulterior momentului în care administratorul era obligat să solicite intentarea procesului de insolvabilitate.

În concluzie, Serviciul Fiscal de Stat a susținut că Șaran Igor a utilizat patrimoniul debitorului contrar intereselor creditorilor, a admis ținerea contabilității contrar prevederilor legale și nu a depus cererea introductivă în termenul prevăzut de lege, aceste fapte contribuind, în opinia sa, la diminuarea patrimoniului debitorului, majorarea pasivului și agravarea stării de insolvabilitate. A susținut că Serviciul Fiscal de Stat, în calitate de creditor validat cu suma de 275 480,50 lei, are un interes legitim și direct în atragerea la răspundere subsidiară a administratorului. În acest sens, a considerat că încălcările constatate au produs consecințe patrimoniale directe, concretizate prin diminuarea activelor debitorului, acumularea obligațiilor fiscale restante, majorarea pasivului și imposibilitatea satisfacerii creanțelor creditorilor,

motiv pentru care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri privind atragerea administratorului la răspundere subsidiară.

În materie de drept, Serviciul Fiscal de Stat, și-a întemeiat cererea de apel în baza prevederilor art. 8 alin. (1), 14 alin.(3), 15 alin. (l), 247, 248 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012; art. 85 alin. (1) lit. i), 68, 385 lit. (c), 386 alin. (1) lit. c) și d), 387 lit. c) din Codul de procedură civilă.

Poziția intimaților pe marginea apelului:

Respectând principiul contradictorialității, instanța de apel a acordat participanților la proces posibilitatea efectivă de a-și exprima punctul de vedere înainte de pronunțarea soluției. Cu toate acestea, intimații nu au depus nicio referință și nu și-au exprimat poziția în niciun fel.

Verificarea condițiilor de exercitare a apelului:

Conform art. 357 din Codul de procedură civilă, *hotărârile susceptibile de apel pot fi atacate, până a rămâne definitive, în instanţă de apel care, în baza materialelor din dosar şi a celor prezentate suplimentar, verifică corectitudinea constatării circumstanţelor de fapt ale cauzei, a aplicării şi interpretării normelor de drept material, precum şi respectarea normelor de drept procedural, la judecarea cauzei în primă instanţă*.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii,* ***dacă legea nu prevede altfel***.

Potrivit art. 8 alin. (1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, *Hotărârile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege. Termenul de apel, precum şi apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanței de insolvabilitate*".

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul central) a fost pronunțat public la 23 martie 2026, iar cererea de apel a fost depusă la 25 martie 2026. Astfel, Completul judiciar constată că apelul a fost depus în termenul legal.

Totodată, Completul judiciar reține că cererea de apel, precum și motivarea apelului au fost semnate de reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, Chircu Sergiu, împuternicit în bază de procură nr. 27 din 21 ianuarie 2026.

În condițiile descrise mai sus, Completul specializat concluzionează că sunt întrunite condițiile legale pentru exercitarea apelului declarat de Serviciul Fiscal de Stat, motiv pentru care prin încheierea Curții de Apel Centru din 16 iunie 2026, s-a dispus intentarea procedurii de apel și fixarea apelului spre examinare în fond.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, în raport cu argumentele invocate în cererea de apel și cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul specializat în materie de insolvabilitate consideră că apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 23 martie 2026, este neîntemeiat şi urmează a fi respins, cu menţinerea hotărârii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, *procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi*.

Potrivit art. 8 alin. (6) și (7) din Legea insolvabilității, *(6) cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condițiile examinării cauzei în primă instanță. Instanța de apel poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel și de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepțiile stabilite în prezenta lege. (7) Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la data pronunțării*.

Conform art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, *instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanțe*.

În acord cu prevederile art. 373 din Codul de procedură civilă, *(1) Instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. (2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. (3) În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. (5) Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. (6) Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decît aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor cînd consimte şi cînd hotărîrea este atacată şi de alţi participanţi la proces*.

În conformitate cu prevederile art.118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale*", iar conform art. 130 din același cod, „*instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor.*

Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

Totodată, potrivit art.122 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante*.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *(1) La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii*".

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară (*HirroBalani v. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; G*eorgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.

Instanţa de apel menționează că art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În opinia Completului judiciar, prima instanţă a ţinut cont de aceste deziderate şi a adoptat o hotărâre bazată pe materialul probator administrat și legislația în vigoare, asigurându-se că toate aspectele relevante au fost analizate cu rigurozitate.

Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, Completul de judecată constată că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 22 iunie 2023 s-a constatat insolvabilitatea SRL „Rivamob Perfect”, s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea societății, desemnând în calitate de lichidator administratorul autorizat Bostan Tatiana, deținătoarea autorizației nr. 18 din 14 ianuarie 2015, eliberată de Ministerul Justiției.

La 20 iunie 2025, Serviciul Fiscal de Stat a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Șaran Igor privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL „Rivamob Perfect”.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 23 martie 2026, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Serviciul Fiscal de Stat împotriva lui Șaran Igor cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale SRL „Rivamob Perfect”.

Exprimându-și dezacordul față de soluția primei instanțe, la 25 martie 2026, Serviciul Fiscal de Stat a declarat apel, solicitând casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 23 martie 2026, și emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă cererea privind atragerea la răspundere subsidiară în persoana lui Șaran Igor.

Conform art. 247 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, *(1) în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier), administratorii societăţilor comerciale, administratorii întreprinderilor de stat/municipale, membrii organelor executive, membrii organului de supraveghere (consiliului), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii. (2) Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului*.

Din înscrisurile anexate la materialele cauzei, inclusiv informația din Sistemul Informațional Automatizat al Serviciului Fiscal de Stat, generată la 16 iunie 2025, rezultă că pârâtul Șaran Igor a deținut funcția de conducător al SRL „Rivamob Perfect” începând cu 25 noiembrie 2020 și până la intentarea procesului de insolvabilitate.

Prin urmare, în raport cu prevederile art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității, se constată că Șaran Igor avea statutul de membru al organelor de conducere ale debitorului insolvabil, derivat din calitatea sa de conducător al SRL „Rivamob Perfect”.

Conform art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, *la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni:* ***a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;*** *b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate;* ***e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare***

prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire; *f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori;* ***h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14;*** *i) comiterea cu intenție a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.*

Completul judiciar notează că norma prevăzută la art. 248 din Legea insolvabilității are caracter sancționatoriu și reparativ, fiind destinată protejării masei debitoare și a creditorilor împotriva unei conduceri iresponsabile sau dolosive. Esențial în aplicarea acestui articol sunt următoarele elemente: (*i*) *calitatea persoanei* – răspunderea vizează membrii organelor de conducere și de supraveghere (administrator, director, contabil etc.); (*ii*) *conduita imputabilă* – legea enumeră limitativ nouă tipuri de comportamente considerate cauzatoare ale stării de insolvabilitate (folosirea în interes personal a bunurilor debitorului, ținerea unei contabilități fictive sau disimularea activelor, neînregistrarea ori întârzierea nejustificată a cererii de intentare a procedurii etc.); (*iii*) *legătura de cauzalitate* – dovada faptului că acțiunea sau omisiunea a cauzat ori a agravat insolvabilitatea; nu este suficientă simpla neglijență sau o gestiune defectuoasă; (*iv*) *efectul* – instanța poate dispune suportarea parțială sau totală a datoriilor debitorului de către persoanele culpabile.

Completul de judecată subliniază că această formă de răspundere nu operează automat și nu se aplică pentru orice datorie neplătită, ci numai în măsura în care sunt întrunite cumulativ condițiile legale referitoare la: (*i*) calitatea persoanei vizate; (*ii*) existența uneia dintre faptele expres prevăzute la literele a) - i) ale art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității; (*iii*) legătura de cauzalitate între conduita imputabilă și starea de insolvabilitate a debitorului. Răspunderea subsidiară are natura unei forme specifice de răspundere juridică, fundamentată pe principiile răspunderii civile delictuale, iar atragerea persoanei culpabile la măsuri coercitive prin intermediul instanței de judecată presupune dovedirea prin probe pertinente, concludente și suficiente a tuturor elementelor esențiale ale acesteia: fapta ilicită, vinovăția și legătura cauzală dintre faptă și consecințele prejudiciabile produse.

În prezenta cauză, apelantul Serviciul Fiscal de Stat a invocat, ca temei al atragerii la răspundere subsidiară, dispozițiile art. 248 alin. (1) lit. a), e) și h) din Legea insolvabilității.

Analizând probatoriul prezentat, raportat la prevederile legale citate supra, Completul judiciar consideră că prima instanță a concluzionat corect și justificat asupra netemeiniciei cererii de atragere la răspundere subsidiară înaintate de Serviciul Fiscal de Stat în privința lui Șaran Igor, întrucât, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil este necesară identificarea și stabilirea faptelor concrete imputabile acestuia, a vinovăției și a

legăturii cauzale dintre acțiunile sau inacțiunile persoanei și survenirea stării de insolvabilitate a debitorului. Or, prevederile art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, stabilesc în mod expres temeiurile în baza cărora poate fi angajată răspunderea subsidiară, iar în prezenta cauză nu au fost administrate probe concludente care să demonstreze că acțiunile sau inacțiunile lui Șaran Igor se încadrează în vreunul dintre temeiurile legale invocate de Serviciul Fiscal de Stat și că acestea au determinat apariția sau agravarea stării de insolvabilitate a SRL „Rivamob Perfect".

Cu referire la temeiul invocat de Serviciul Fiscal de Stat, prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității, și anume folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal, Completul judiciar constată că acesta nu a fost demonstrat în mod concret în privința lui Șaran Igor. Or, simpla deținere de către pârât a calității de conducător al SRL „Rivamob Perfect" nu constituie, prin ea însăși, o dovadă a folosirii în interes personal a bunurilor sau creditelor debitorului. Pentru angajarea răspunderii subsidiare în temeiul normei menționate este necesară identificarea unor acțiuni concrete prin care bunurile ori mijloacele financiare ale debitorului au fost utilizate în beneficiul personal al membrului organului de conducere, cu deturnarea acestora de la destinația lor în cadrul activității societății, precum și stabilirea legăturii de cauzalitate dintre asemenea acțiuni și prejudicierea patrimoniului debitorului.

În prezenta cauză, Serviciul Fiscal de Stat a invocat, în susținerea acestui temei, faptul că Șaran Igor ar fi folosit mijloacele bănești ale SRL „Rivamob Perfect" în interes personal, indicând returnarea către fondator a unui împrumut în cuantum de 229 000 lei, în condițiile în care în conturile societății ar fi intrat suma de 184 500 lei, rezultând o diferență de 44500 lei, precum și retrageri de numerar efectuate prin ATM și POS terminal în cuantum de 64754,91 lei, în perioada 27 noiembrie 2020 – 31 decembrie 2022. Potrivit susținerilor apelantului, valoarea totală a acestor operațiuni constituie 109 254,91 lei.

Completul judiciar reține că, pentru aplicarea art. 248 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității, nu este suficientă simpla constatare a existenței unor operațiuni care au determinat diminuarea disponibilităților bănești ale societății. Este necesar ca, prin probe pertinente și concludente, să fie stabilit că mijloacele respective au fost utilizate în interes personal de către persoana vizată și nu în interesul debitorului sau în scopul desfășurării activității acestuia. În acest sens, sarcina probei revenea Serviciului Fiscal de Stat, în conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, inclusiv sub aspectul demonstrării conduitei concrete imputate pârâtului, a caracterului ilicit al acesteia și a legăturii de cauzalitate cu prejudicierea patrimoniului debitorului.

Referitor la probele administrate, Completul judiciar constată că Serviciul Fiscal de Stat a făcut trimitere la informațiile privind rulajele conturilor bancare ale debitorului, stabilite în cadrul controlului fiscal. Totodată, la materialele cauzei nu se regăsesc extrasele bancare propriu-zise din care să poată fi verificată nemijlocit

destinația operațiunilor invocate și beneficiarul efectiv al sumelor respective. În aceste condiții, chiar dacă existența operațiunilor reflectate în actul de control fiscal ar fi considerată stabilită, aceasta nu conduce, prin ea însăși, la concluzia că mijloacele bănești au fost utilizate în interes personal de Șaran Igor.

În ceea ce privește operațiunile financiare imputate pârâtului, Completul judiciar constată că materialele cauzei nu conțin probe suficiente care să confirme că mijloacele bănești respective au fost însușite de Șaran Igor sau utilizate în interes personal. Simpla existență a unor diferențe de sume, retrageri de numerar ori operațiuni efectuate prin intermediul instrumentelor de plată, în lipsa unor probe care să stabilească în mod concret destinația acestora și legătura lor cu interesele personale ale pârâtului, nu este suficientă pentru a constata utilizarea patrimoniului debitorului în interes propriu.

Pentru a fi reținută fapta prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității, era necesară stabilirea faptului că sumele au fost preluate din patrimoniul debitorului și au fost utilizate pentru satisfacerea unor interese personale ale lui Șaran Igor. Or, nu a fost prezentată o probă concretă care să confirme însușirea acestor mijloace de către pârât sau utilizarea lor în afara interesului societății.

În acest context, argumentele Serviciului Fiscal de Stat referitoare la calitatea lui Șaran Igor de beneficiar efectiv și la participarea sa activă la gestionarea societății nu sunt suficiente pentru stabilirea faptei imputate. Aceste împrejurări pot confirma implicarea pârâtului în administrarea debitorului, însă nu demonstrează, în lipsa unor probe suplimentare, destinația finală a mijloacelor bănești și nici faptul că acestea au fost utilizate în beneficiul personal al pârâtului. De asemenea, existența unor retrageri de numerar în cadrul activității unei societăți comerciale nu poate fi echivalată, în mod automat, cu folosirea bunurilor debitorului în interes personal.

Completul judiciar mai reține că existența obligațiilor fiscale neachitate ale SRL „Rivamob Perfect”, în cuantum total de 275 480,50 lei, precum și survenirea stării de insolvabilitate nu constituie, prin ele însele, dovada săvârșirii faptei prevăzute la art. 248 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității. Pentru angajarea răspunderii subsidiare trebuia demonstrat că starea patrimonială a debitorului a fost determinată sau agravată prin acțiunile concrete imputate lui Șaran Igor, constând în folosirea bunurilor sau creditelor societății în interes personal.

Or, din materialele cauzei nu rezultă probe pertinente, concludente și admisibile care să confirme că pârâtul a însușit, transferat, retras sau utilizat în alt mod, în interes personal, mijloacele bănești ale SRL „Rivamob Perfect”. Nu a fost stabilită nici destinația finală a sumelor de 44 500 lei și 64 754,91 lei, nici beneficiul personal al pârâtului și nici legătura de cauzalitate dintre operațiunile invocate și apariția sau agravarea stării de insolvabilitate a debitorului.

Prin urmare, Completul judiciar constată că Serviciul Fiscal de Stat nu a probat cumulativ elementele necesare pentru angajarea răspunderii subsidiare în temeiul art. 248 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității. În lipsa unor probe care să demonstreze

că mijloacele bănești ale debitorului au fost folosite efectiv de Șaran Igor în interes personal și că prin această conduită a fost prejudiciat patrimoniul debitorului, temeiul respectiv de atragere la răspundere subsidiară nu poate fi reținut.

În consecință, Completul judiciar apreciază că prima instanță a examinat corect circumstanțele cauzei și a concluzionat întemeiat asupra netemeiniciei pretențiilor Serviciului Fiscal de Stat formulate în temeiul art. 248 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității, simpla calitate de conducător al debitorului, existența unor operațiuni financiare și a unor creanțe fiscale neachitate nefiind suficiente pentru a demonstra folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal.

Cu referire la temeiurile de atragere la răspundere subsidiară prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, invocate de Ser, referitoare la ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, contribuirea la dispariția documentelor contabile ori de constituire, precum și neprezentarea documentelor activității economice și a documentelor de evidență contabilă, Completul de judecată menționează că organele de conducere sunt ținute să administreze cu prudență și loialitate patrimoniul societății. Ținerea unei contabilități contrar legii trebuie înțeleasă ca nerespectarea normelor contabile obligatorii, lipsa evidenței corecte a veniturilor și cheltuielilor, omisiunea de a reflecta tranzacții importante, iar contribuirea la dispariția documentelor contabile sau de constituire, ca distrugerea, ascunderea sau neprezentarea registrelor, facturilor, contractelor și a altor documente juridice și contabile esențiale.

Toate aceste împrejurări fac imposibilă determinarea exactă a activelor și pasivelor debitorului, ceea ce periclitează drepturile creditorilor și împiedică lichidatorul să administreze în mod corect și eficient procedura de insolvabilitate. Acest temei de răspundere se probează, în principal, prin expertize contabile, rapoarte de control fiscal, rapoarte ale lichidatorului, precum și prin lipsa documentelor contabile, completate de înscrisuri bancare și declarații ale persoanelor implicate. Esențial este ca din ansamblul probelor administrate să rezulte că fapta organelor de conducere a împiedicat determinarea reală a situației patrimoniale a debitorului și că această conduită a contribuit în mod direct la prejudicierea creditorilor.

Conform art. 27 alin. (3) și (4) din Legea insolvabilității, *debitorul are obligația de a transmite administratorului provizoriu, în cel mult 3 zile lucrătoare de la cerere, informațiile solicitate de acesta, apreciate ca fiind necesare, cu privire la activitatea și la patrimoniul său, precum și documentele activității economice și documentele de evidență contabilă care vor fi reținute de administratorul provizoriu spre documentare. În cazul în care informațiile și documentele prevăzute la alin. (3 nu sînt prezentate de către membrii organelor de conducere ale debitorului, aceștia vor fi trași la răspundere patrimonială subsidiară și/sau penală, sau contravențională, în modul stabilit de lege, iar administratorul provizoriu desemnat va reconstitui, în măsura posibilităților, informațiile și/sau documentele, cheltuielile urmînd a fi încasate din contul persoanelor culpabile*.

De asemenea, instanța de apel reține că, potrivit art. 18 alin. (1) și (2) lit. a) din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15 decembrie 2017, *răspunderea pentru ținerea contabilității și raportarea financiară revine conducătorului sau administratorului entității, respectiv persoanelor juridice care desfășoară activitate de întreprinzător, indiferent de forma juridică de organizare.*

Totodată, conform art. 18 alin. (3) lit. a), f) și h) din aceeași lege, *persoanele indicate la alin. (2) sînt obligate să asigure organizarea și ținerea contabilității în mod continuu din data înregistrării de stat a entității pînă la data lichidării acesteia; să asigure documentarea faptelor economice și reflectarea acestora în contabilitate; să asigure întocmirea, prezentarea și publicarea, după caz, a situațiilor financiare în conformitate cu prezenta lege, standardele de contabilitate și alte acte normative prevăzute la art. 8 alin. (1).*

Iar, potrivit art. 72 alin. (4) din Legea privind societățile cu răspundere limitată nr. 135 din 14.06.2007, *administratorul asigură ținerea contabilității societății, precum și a registrelor societății prevăzute de lege și de actul de constituire, și informează asociații cu privire la starea de lucruri și la gestiunea societății.*

La caz, potrivit art. 34 al Legii contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15.12.2017, *entitățile și persoanele care încalcă prevederile prezentei legi poartă răspundere disciplinară, civilă, contravențională și/sau penală, conform legislației în vigoare.*

În acest context normativ, reieșind din prevederile legale sus-menționate, obligativitatea ținerii contabilității și raportării financiare în cadrul persoanelor juridice care desfășoară activitate de întreprinzător, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare îi revine administratorului societății comerciale.

Așadar, referitor la pretinsa răspundere subsidiară invocată în temeiul art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, Completul de judecată reține că, pentru aplicarea acestui temei legal, este necesară îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții: persoana vizată, cu intenție sau cel puțin din neglijență gravă, să fi ținut contabilitatea contrar prevederilor legii (de exemplu, prin neînregistrarea veniturilor și cheltuielilor sau prin încălcarea normelor contabile); să fi contribuit la dispariția documentelor contabile ori de constituire, deși avea obligația legală de a le păstra și prezenta; această situație să fi condus la imposibilitatea stabilirii situației patrimoniale reale a debitorului ori la imposibilitatea valorificării patrimoniului, ceea ce are ca efect diminuarea masei active; să existe o legătură de cauzalitate directă între lipsa evidenței contabile și starea de insolvabilitate a debitorului.

Faptul că pârâta nu au transmis către lichidator actele de evidență contabilă a întreprinderii nu poate fi încadrat în componența delictuală prevăzută de art. 248, alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității și nici nu a generat starea de insolvabilitate a SRL ”Tehprotect Grup”.

Neprezentarea actelor contabile și documentelor activității economice nu echivalează cu lipsa evidenței contabile la entitate.

În acest context, instanța de apel reține că acest temei de atragere la răspundere subsidiară are un caracter specific, în sensul că inacțiunile vizate nu determină apariția stării de insolvabilitate, întrucât această stare este deja constatată prin hotărârea instanței de insolvabilitate.

Totodată, instanța de apel subliniază că netransmiterea actelor și documentelor de evidență contabilă prevăzute de art. 27 alin. (3) din Legea insolvabilității atrage, eventual, răspunderea subsidiară doar pentru obligațiile apărute ulterior expirării termenului prevăzut de această normă, fără a avea relevanță asupra cuantumului creanțelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate.

În acest context, se reține că, pentru angajarea răspunderii subsidiare în temeiul normelor menționate, era necesară stabilirea concretă a obligațiilor debitorului apărute după expirarea termenului legal, precum și demonstrarea existenței unei legături cauzale între netransmiterea de către persoanele responsabile ale debitorului a actelor și documentelor de evidență contabilă și aceste obligații. Or, asemenea circumstanțe nu au fost probate de către lichidator.

În lipsa unor probe pertinente, Completul judiciar constată că apelanții nu au probat sub nici o formă existența faptei, adică a temeiului de atragere la răspundere subsidiară în privința pârâtei prevăzut de art. 248, alin. (1), lit. e) din Legea insolvabilității, toate afirmațiile cuprinse în cererea de chemare în judecată în acest sens având un caracter pur declarativ.

În consecință, raportând circumstanțele de fapt la cadrul normativ aplicabil, instanța de apel concluzionează că, în speță, nu sunt întrunite condițiile legale pentru angajarea răspunderii subsidiare a pârâtei în temeiul invocat, întrucât nu a fost demonstrată existența unei conduite ilicite în sensul ținerii unei contabilități fictive sau contrare legii ori al contribuției la dispariția documentelor contabile, și nici legătura de cauzalitate dintre pretinsele inacțiuni și starea de insolvabilitate a debitorului sau prejudiciul invocat.

Or, simpla neprezentare a documentelor contabile nu este suficientă, prin sine, pentru a atrage răspunderea subsidiară, în lipsa unor probe concludente care să confirme întrunirea cumulativă a elementelor răspunderii civile delictuale. În aceste condiții, susținerile apelanților rămân la nivel declarativ și nu pot fi reținute ca fiind întemeiate, motiv pentru care acest temei de atragere la răspundere subsidiară urmează a fi respins ca nefondat.

Prin urmare, Completul judiciar constată că instanța de fond a aplicat corect prevederile art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, apreciind că pârâta nu a ținut contabilitatea contrar legii și nici nu a contribuit la dispariția documentelor astfel încât să fie afectată determinarea situației patrimoniale a debitorului. În lipsa probei faptei, a prejudiciului și a legăturii cauzale între acestea, condițiile răspunderii subsidiare nu sunt întrunite.

Cu referire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, invocat de Serviciul Fiscal de Stat, referitor la

ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, contribuirea la dispariția documentelor contabile ori de constituire, precum și neprezentarea documentelor activității economice și a documentelor de evidență contabilă, Completul de judecată menționează că organele de conducere sunt ținute să administreze cu prudență și loialitate patrimoniul societății. Ținerea unei contabilități contrar legii trebuie înțeleasă ca nerespectarea normelor contabile obligatorii, lipsa evidenței corecte a veniturilor și cheltuielilor, omisiunea de a reflecta tranzacții importante, iar contribuirea la dispariția documentelor contabile sau de constituire, ca distrugerea, ascunderea sau neprezentarea registrelor, facturilor, contractelor și a altor documente juridice și contabile esențiale.

Toate aceste împrejurări fac imposibilă determinarea exactă a activelor și pasivelor debitorului, ceea ce periclitează drepturile creditorilor și împiedică lichidatorul să administreze în mod corect și eficient procedura de insolvabilitate. Acest temei de răspundere se probează, în principal, prin expertize contabile, rapoarte de control fiscal, rapoarte ale lichidatorului, precum și prin lipsa documentelor contabile, completate de înscrisuri bancare și declarații ale persoanelor implicate. Esențial este ca din ansamblul probelor administrate să rezulte că fapta organelor de conducere a împiedicat determinarea reală a situației patrimoniale a debitorului și că această conduită a contribuit în mod direct la prejudicierea creditorilor.

Conform art. 27 alin. (3) și (4) din Legea insolvabilității, *debitorul are obligația de a transmite administratorului provizoriu, în cel mult 3 zile lucrătoare de la cerere, informațiile solicitate de acesta, apreciate ca fiind necesare, cu privire la activitatea și la patrimoniul său, precum și documentele activității economice și documentele de evidență contabilă care vor fi reținute de administratorul provizoriu spre documentare. În cazul în care informațiile și documentele prevăzute la alin. (3 nu sînt prezentate de către membrii organelor de conducere ale debitorului, aceştia vor fi trași la răspundere patrimonială subsidiară și/sau penală, sau contravențională, în modul stabilit de lege, iar administratorul provizoriu desemnat va reconstitui, în măsura posibilităților, informațiile și/sau documentele, cheltuielile urmînd a fi încasate din contul persoanelor culpabile*.

De asemenea, instanța de apel reține că, potrivit art. 18 alin. (1) și (2) lit. a) din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15 decembrie 2017, *răspunderea pentru ținerea contabilității și raportarea financiară revine conducătorului sau administratorului entității, respectiv persoanelor juridice care desfășoară activitate de întreprinzător, indiferent de forma juridică de organizare.*

Totodată, conform art. 18 alin. (3) lit. a), f) și h) din aceeași lege, *persoanele indicate la alin. (2) sînt obligate să asigure organizarea și ținerea contabilității în mod continuu din data înregistrării de stat a entității pînă la data lichidării acesteia; să asigure documentarea faptelor economice și reflectarea acestora în contabilitate; să asigure întocmirea, prezentarea și publicarea, după caz, a situațiilor financiare în*

conformitate cu prezenta lege, standardele de contabilitate şi alte acte normative prevăzute la art. 8 alin. (1).

Iar, potrivit art. 72 alin. (4) din Legea privind societățile cu răspundere limitată nr. 135 din 14.06.2007, *administratorul asigură ţinerea contabilităţii societăţii, precum şi a registrelor societăţii prevăzute de lege şi de actul de constituire, şi informează asociaţii cu privire la starea de lucruri şi la gestiunea societăţii.*

La caz, potrivit art. 34 al Legii contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15.12.2017, *entităţile şi persoanele care încalcă prevederile prezentei legi poartă răspundere disciplinară, civilă, contravenţională şi/sau penală, conform legislaţiei în vigoare.*

În acest context normativ, reieșind din prevederile legale sus-menționate, obligativitatea ținerii contabilității și raportării financiare în cadrul persoanelor juridice care desfășoară activitate de întreprinzător, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare îi revine administratorului societății comerciale.

Așadar, referitor la pretinsa răspundere subsidiară invocată în temeiul art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, Completul de judecată reține că, pentru aplicarea acestui temei legal, este necesară îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții: persoana vizată, cu intenție sau cel puțin din neglijență gravă, să fi ținut contabilitatea contrar prevederilor legii (de exemplu, prin neînregistrarea veniturilor și cheltuielilor sau prin încălcarea normelor contabile); să fi contribuit la dispariția documentelor contabile ori de constituire, deși avea obligația legală de a le păstra și prezenta; această situație să fi condus la imposibilitatea stabilirii situației patrimoniale reale a debitorului ori la imposibilitatea valorificării patrimoniului, ceea ce are ca efect diminuarea masei active; să existe o legătură de cauzalitate directă între lipsa evidenței contabile și starea de insolvabilitate a debitorului.

În prezenta cauză, Completul judiciar reține că, prin Decizia nr. 772/2439 din 14 august 2023, au fost constatate anumite încălcări în activitatea contabilă și fiscală a SRL „Rivamob Perfect”, inclusiv lipsa contabilității pentru perioada 27 noiembrie 2020–31 mai 2023, neprezentarea documentelor primare și a registrelor contabile în cadrul controlului fiscal, precum și nerespectarea modului de întocmire și prezentare a declarațiilor de impozit pe venit pentru perioadele fiscale A/2021 și A/2022 și a declarațiilor privind TVA.

Totodată, din materialele cauzei rezultă că Șaran Igor a deținut funcția de conducător al SLL „Rivamob Perfect” începând cu data de 25 noiembrie 2020 și până la intentarea procesului de insolvabilitate. Prin urmare, obligațiile legale privind organizarea și ținerea contabilității societății îi reveneau acestuia în perioada în care a exercitat funcția de administrator, astfel încât constatările reflectate în Decizia nr. 772/2439 din 14 august 2023 sunt relevante pentru aprecierea îndeplinirii obligațiilor sale în materia evidenței contabile și raportării financiare.

Cu toate acestea, Completul judiciar reține că existența unor nereguli contabile și fiscale nu conduce, prin ea însăși, la angajarea răspunderii subsidiare în temeiul art.

248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității. Pentru reținerea acestui temei este necesar ca încălcările constatate să fie raportate la starea patrimonială a debitorului și să se demonstreze că acestea au contribuit efectiv la apariția sau agravarea stării de insolvabilitate ori la prejudicierea creditorilor.

Faptul că în cadrul controlului fiscal nu au fost prezentate documentele primare și registrele contabile ale societății nu poate fi încadrat, în mod automat, în componența delictuală prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității și nici nu demonstrează, prin sine, că lipsa acestor documente a generat starea de insolvabilitate a SRL „Rivamob Perfect". Neprezentarea actelor contabile și documentelor activității economice nu echivalează în mod automat cu dovada că administratorul a ținut o contabilitate fictivă sau contrară prevederilor legii și, cu atât mai mult, nu demonstrează legătura cauzală dintre această conduită și insolvabilitatea debitorului.

În acest context, instanța de apel reține că acest temei de atragere la răspundere subsidiară are un caracter specific, în sensul că simpla existență a unor încălcări ale obligațiilor contabile nu este suficientă pentru angajarea răspunderii, fiind necesară demonstrarea consecințelor concrete ale acestor încălcări asupra patrimoniului debitorului și asupra posibilității creditorilor de a-și satisface creanțele.

Totodată, Completul judiciar subliniază că starea de insolvabilitate a SRL „Rivamob Perfect" a fost constatată prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 22 iunie 2023, prin care s-a intentat procedura simplificată a falimentului. Prin urmare, pentru angajarea răspunderii subsidiare în temeiul art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, nu este suficientă constatarea ulterioară a unor nereguli contabile, ci urmează a fi demonstrat că acestea au constituit cauza ori una dintre cauzele concrete ale apariției sau agravării stării de insolvabilitate.

În acest sens, Completul judiciar constată că Serviciul Fiscal de Stat nu a prezentat rapoarte de expertiză contabilă, analize financiare sau alte probe pertinente din care să rezulte că lipsa contabilității pentru perioada 27 noiembrie 2020–31 mai 2023, neprezentarea documentelor primare și a registrelor contabile ori neregulile privind declarațiile fiscale au determinat incapacitatea de plată a SRL „Rivamob Perfect" sau au contribuit la diminuarea patrimoniului acesteia.

De asemenea, creanțele Serviciului Fiscal de Stat, în cuantum total de 275 480,50 lei, respectiv 159 664,40 lei cu titlu de creanță chirografară de rangul III și 115 816,10 lei cu titlu de creanță chirografară de rangul VI, deși au fost validate și au rămas neachitate în cadrul procesului de insolvabilitate, nu constituie, prin ele însele, dovada faptului că modul de ținere a contabilității de către administrator a generat aceste obligații sau că neregulile constatate prin Decizia nr. 772/2439 din 14 august 2023 au determinat imposibilitatea achitării lor.

Or, simpla acumulare a obligațiilor fiscale neachitate și existența unor încălcări constatate în cadrul controlului fiscal nu permit, în lipsa altor probe, stabilirea unei legături directe între conduita administratorului și starea de insolvabilitate a

debitorului. Pentru angajarea răspunderii subsidiare era necesară demonstrarea concretă a mecanismului prin care pretinsele încălcări contabile au condus la apariția prejudiciului invocat și la imposibilitatea satisfacerii creanțelor creditorilor.

În lipsa unor probe pertinente, Completul judiciar constată că Serviciul Fiscal de Stat nu a probat în mod suficient existența tuturor elementelor necesare pentru angajarea răspunderii subsidiare a lui Șaran Igor în temeiul art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității. Deși Decizia nr. 772/2439 din 14 august 2023 confirmă existența unor nereguli contabile și fiscale, aceasta nu demonstrează, prin ea însăși, că aceste nereguli au determinat sau au contribuit la apariția ori agravarea stării de insolvabilitate a SRL „Rivamob Perfect”.

În consecință, raportând circumstanțele de fapt la cadrul normativ aplicabil, instanța de apel concluzionează că, în speță, nu sunt întrunite condițiile legale pentru angajarea răspunderii subsidiare a lui Șaran Igor în temeiul art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, întrucât nu a fost demonstrată legătura de cauzalitate dintre neregulile contabile și fiscale constatate și starea de insolvabilitate a debitorului sau prejudiciul invocat.

Or, chiar dacă se reține că administratorului îi revenea obligația legală de a asigura organizarea și ținerea contabilității societății, simpla constatare a neexecutării sau executării necorespunzătoare a acestor obligații nu este suficientă, prin sine, pentru atragerea răspunderii subsidiare, în lipsa unor probe concludente care să confirme că această conduită a produs consecințele prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității.

Prin urmare, Completul judiciar constată că instanța de fond a aplicat corect prevederile art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, apreciind că nu au fost probate circumstanțe de natură să justifice angajarea răspunderii subsidiare a lui Șaran Igor în temeiul acestei norme. În lipsa unor probe concludente privind existența faptei imputate, a prejudiciului și a legăturii cauzale dintre acestea, condițiile răspunderii subsidiare nu sunt întrunite.

Cu referire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, instanța de apel reține că Serviciul Fiscal de Stat a invocat faptul că administratorul SRL „Rivamob Perfect”, Șaran Igor, nu ar fi depus cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate în termenul imperativ prevăzut de art. 14 alin. (3) din aceeași lege, respectiv în termen de 30 de zile de la apariția stării de insolvabilitate.

Temeiul prevăzut de art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilității poate fi imputat doar administratorului societății cu răspundere limitată, pornind de la premisa că reieșind din prevederile art. 177, alin. (1) Cod civil persoana juridică își exercită, de la data constituirii, drepturile și își execută obligațiile prin administrator, art. 69, alin. (1) din Legea privind societățile cu răspundere limitată nr. 135 din 14 iunie 2007 care prevede că societatea trebuie să aibă unul sau mai mulți administratori, care administrează societatea și o reprezintă, precum și prevederile art. 72, alin. (7) din

aceiași lege, din care rezultă că în cazul apariției indiciilor de insolvabilitate, *administratorul* este obligat să depună imediat, dar nu mai tîrziu decît la expirarea unei luni, cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate dacă asociații nu vor acoperi pierderile.

Corespunzător, din cercul subiecților prevăzuți de art. 247, alin. (1) din Legea insolvabilității, faptul nedepunerii cererii introductive în termenul prevăzut de art. 14, alin. (3) și art. 72, alin. (7) din Legea privind societățile cu răspundere limitată, prevăzut ca temei de atragere la răspundere subsidiară în art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilității, îi poate fi imputat doar administratorului unei societăți cu răspundere limitată, și nicidecum altor categorii de membri ai organelor de conducere a debitorului insolvabil sau altor persoane.

Potrivit art. 14 din Legea insolvabilității, *(1) debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art. 10. (2) Debitorul este obligat să depună cerere introductivă și în cazul în care: a) executarea integrală a creanțelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadență a creanțelor celorlalți creditori; b) în cadrul lichidării, care se efectuează conform altor legi, devine evident că debitorul nu poate satisface integral creanțele creditorilor. (3) Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai tîrziu de expirarea a 30 de zile din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) și la art. 10 alin. (2). (4) Dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile și în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislația în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată și lichidatorii debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3). Aceste persoane sunt trase la răspundere contravențională în conformitate cu legea.*

Completul judiciar relevă că inacțiunea prevăzută de art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilității, adică nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, spre deosebire de celelalte temeiuri, prevăzute în art. 248, alin. (1) din Legea insolvabilității, are specificul său și anume:

– inacțiunile prevăzute la acest articol nu duc la apariția stării de insolvabilitate, or, anume apariția acestei stări de insolvabilitate îl obligă pe administratorul societății comerciale să depună cerere introductivă;

– nedepunerea cererii introductive, duce la încasarea doar a obligațiilor, apărute după expirarea termenului prevăzut la art. 14, alin. (3) din Legea insolvabilității, neavând relevanță suma creanțelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate. Corespunzător, pentru atragerea la răspundere subsidiară prin prisma acestui articol, urma a fi stabilită data survenirii stării de insolvabilitate, termenul limită de depunere a cererii introductive, obligațiile, apărute după expirarea acestui termen.

La caz, Serviciul Fiscal de Stat a invocat prevederile acestui articol, susținând că Șaran Igor, în calitate de administrator al SRL „Rivamob Perfect”, nu ar fi depus

cererea introductivă în termenul prevăzut de lege, însă fără a concretiza data survenirii stării de insolvabilitate și, respectiv, momentul de la care urma să curgă termenul de 30 de zile pentru depunerea cererii introductive, date care însă sunt de o importanță majoră în vederea stabilirii premiselor și condițiilor de atragere la răspundere subsidiară în temeiul art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilității.

La materialele cauzei nu au fost anexate probe concludente care să permită stabilirea cu certitudine a momentului concret al survenirii stării de insolvabilitate a SRL „Rivamob Perfect". În aceste condiții, instanța de apel nu poate fundamenta soluția sa pe simple afirmații sau presupuneri formulate de Serviciul Fiscal de Stat, neînsoțite de suport probator obiectiv, ci doar pe fapte certe, constatate în mod legal în cursul examinării cauzei și confirmate prin mijloace de probă admisibile, pertinente și concludente, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Or, în lipsa unor elemente probatorii clare privind data exactă a apariției incapacității de plată, nu poate fi angajată răspunderea subsidiară în temeiul art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, întrucât determinarea momentului de început al stării de insolvabilitate constituie o condiție esențială pentru a aprecia dacă termenul legal de depunere a cererii introductive a fost sau nu respectat.

Survenirea temeiului general de intentare a procesului de insolvabilitate poate fi determinată doar în coraport cu starea financiară generală a societății comerciale, existența sau lipsa bunurilor mobile și imobile, a rulajelor financiare pe conturile bancare deținute, precum și alte date care descriu tabloul patrimonial al debitorului la o anumită dată calendaristică și nu prin raportare la data scadenței unor obligații în mod izolat.

La fel, nu s-a probat sub nici o formă legătura cauzală dintre suma pretinsă de Serviciul Fiscal de Stat a fi recuperată de la pârât, în cuantum total de 275 480,50 lei, și inacțiunea administratorului SRL „Rivamob Perfect" de nedepunere a cererii introductive în termenul prevăzut de art. 14, alin. (3) din Legea insolvabilității, ținând cont de specificul acestui temei de atragere la răspundere subsidiară la care s-a făcut referire mai sus.

Corespunzător, pentru atragerea la răspundere subsidiară prin prisma acestui articol, urmau a fi stabilite obligațiile debitorului apărute după expirarea acestui termen și legătura cauzală între nedepunerea în termen a cererii introductive de către debitor și aceste obligații, ceea ce nu s-a făcut de către Serviciul Fiscal de Stat.

Așadar, în lipsa unui temei cert care să permită stabilirea momentului apariției stării de insolvabilitate, precum și în absența probelor care să demonstreze conduita culpabilă a administratorului și legătura cauzală directă dintre omisiunea acestuia și prejudiciul reclamat, Completul de judecată conchide că instanța de fond a constatat în mod corect că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității.

Prin urmare, instanță de apel conchide că instanța de fond a apreciat corect situația de fapt și a făcut o aplicare justă a prevederilor legale, stabilind în mod întemeiat că în speță nu sunt întrunite condițiile legale pentru angajarea răspunderii subsidiare a pârâților în temeiul art. 248 alin. (1) lit. a), e) și h) din Legea insolvabilității.

În consecință, Completul judiciar reține că Serviciul Fiscal de Stat nu a administrat un probatoriu pertinent, concludent și suficient pentru a demonstra existența tuturor condițiilor necesare angajării răspunderii subsidiare, respectiv a faptei ilicite imputabile administratorului, a vinovăției acestuia, a prejudiciului și a raportului de cauzalitate dintre conduita pretins ilicită și starea de insolvabilitate a debitorului. Or, în lipsa dovedirii cumulative a acestor elemente, răspunderea subsidiară nu poate fi angajată. Prin urmare, Completul judiciar apreciază că prima instanță a interpretat și aplicat în mod corect dispozițiile legale incidente și a respins întemeiat cererea privind atragerea la răspundere subsidiară, astfel încât criticile formulate în cererea de apel nu sunt de natură să justifice casarea hotărârii atacate.

Analizând hotărârea primei instanțe prin prisma obligației constituționale și legale a instanțelor judecătorești de a-și motiva soluțiile, inclusiv prin examinarea și aprecierea argumentelor principale invocate de reclamant în susținerea acțiunii, Completul de judecată constată că judecătorul fondului a expus în mod clar și suficient raționamentele pe care și-a întemeiat soluția. Hotărârea atacată reflectă analiza circumstanțelor de fapt relevante, coroborate cu înscrisurile administrate în cauză, iar interpretarea normelor de drept material aplicabile raportului juridic dedus judecății a fost realizată corect și în conformitate cu principiile aplicabile. În consecință, soluția de respingere a cererii Serviciului Fiscal de Stat privind atragerea lui Șaran Igor la răspundere subsidiară pentru obligațiile SRL „Rivamob Perfect” apare ca fiind legală și întemeiată.

Sintetizând cele reținute anterior și având în vedere că hotărârea instanței de fond a fost pronunțată cu respectarea dispozițiilor legale, pe baza unei analize corecte a probelor administrate și a normelor aplicabile cauzei, Completul specializat în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Curții de Apel Centru conchide că soluția primei instanțe este legală, temeinică și bine fundamentată. În consecință, cererea de apel declarată de Serviciul Fiscal de Stat urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, iar hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 23 martie 2026 se menține fără modificări, în întregime.

În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, *„cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei”*.

Potrivit art. 98 alin. (2) din Codul de procedură civilă, *„în caz de respingere a acţiunii, cheltuielile de judecare a cauzei suportate de instanţă, precum şi taxa de stat, se încasează la buget de la reclamant dacă acesta nu este scutit de plata*

cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanței judecătorești de la reclamant, dacă reclamantul nu este scutit de plata acesteia”.

Din prevederile pct. 1.8 din Anexa nr. 2 la Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023 rezultă că se scutesc de taxa de stat și de taxa de timbru Ministerul Afacerilor Interne, autoritățile administrative și instituțiile deconcentrate ale acestuia, Serviciul Fiscal de Stat și Centrul Național Anticorupție. Totodată, din prevederile pct. 1.1.14 din Anexa nr. 2 la aceeași lege rezultă că se scutesc de taxa de stat în instanțele de judecată reclamanții în acțiunile privind tragerea la răspundere subsidiară depuse în cadrul proceselor de insolvabilitate.

Prin prisma acestor prevederi legale, instanța de apel ajunge la concluzia că apelantul Serviciul Fiscal de Stat este scutit de la plata taxei de stat prin lege, prin urmare nu urmează a achita taxa de stat chiar dacă a pierdut procesul.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4), art. 8 alin. (6) - (7) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 și art. 385 lit. a), 389 - 390 din Codul de procedură civilă, Completul specializat în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge cererea de apel depusă de Serviciul Fiscal de Stat.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 23 martie 2026, adoptată la cererea înaintată de Serviciul Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului SRL „Rivamob Perfect” în procedura simplificată a falimentului, în persona lui Șaran Igor.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae